

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2016 roku - nr (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że dla płatnika składek (...) kwota należnych składek na Fundusz Pracy wynosi 144,41 zł za kwiecień 2013 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że po przeprowadzeniu kontroli w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania, potrącania i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, ustalono, że płatnik składek za kwiecień 2013 roku nie naliczył i nie zadeklarował składek na Fundusz Pracy od kwoty wypłaty ekwiwalentu za urlop dla ubezpieczonej E. W..

/decyzja z dnia 31 marca 2016 roku - nienumerowane karty akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 4 maja 2016 roku złożył pełnomocnik płatnika składek - G. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...), wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że kwota należnych składek na Fundusz Pracy wynosi za kwiecień 2013 roku 126,67 zł. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik płatnika podniósł, że ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustala dolną granicę przychodów podlegających składce na Fundusz Pracy. Jest to kwota przychodu wynosząca - w przeliczeniu na miesiąc - równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę. Pełnomocnik wskazał, że kwota minimalna nie zależy od wymiaru czasu pracy - dolna granica podstawy wymiaru składki na Fundusz Pracy jest ustalona sztywno. Tym samym od pracowniczych wynagrodzeń niższych niż minimalne wynagrodzenie nie będzie odprowadzana składka i to niezależnie od przyczyny ustalenia wynagrodzenia niższego niż minimalne. Pełnomocnik płatnika podniósł, że E. W. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy z minimalnym wynagrodzeniem za pracę, a stosunek pracy ustał w dniu 31 marca 2013 roku z uwagi na brak porozumienia stron w kwestii dalszego zatrudnienia. E. W. nabyła prawo do ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy proporcjonalnie do przepracowanego okresu, czyli za 3 miesiące 2013 roku. Ekwiwalent został wypłacony po ustaniu zatrudnienia w miesiącu kwietniu, w kwocie 724,14 zł brutto. Kwota ta została uwzględniona w podstawie naliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za miesiąc kwiecień 2013 r., ale zdaniem płatnika nie podlegała naliczeniu na składkę na Fundusz Pracy, gdyż jej wysokość nie wyniosła w przeliczeniu na miesiąc, co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wynagrodzenie minimalne za pracę w 2013 roku wynosiło 1.600, zł brutto. Poza ekwiwalentem za urlop, żadne inne świadczenia ze stosunku pracy nie zostały E. W. wypłacone. W związku z powyższym skarżąca za kwiecień 2013 roku odprowadziła składki na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 126,67 zł, nie uwzględniając świadczenia wypłaconego E. W.. Pełnomocnik płatnika podniósł, że zaskarżoną decyzją ZUS pomija fakt, że składki na Fundusz Pracy nie nalicza się od wypłat poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

/odwołanie - k. 2 - 4/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 maja 2016 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. ZUS podniósł, że podstawę wymiaru składki na Fundusz Pracy stanowi kwota będąca podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wynosząca, w przeliczeniu na okres miesiąca na podstawie art. 104 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, a pracodawca jest podmiotem zobowiązanym do odprowadzania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy. Zdaniem ZUS pracodawca powinien uwzględnić wysokość ekwiwalentu za urlop w podstawie wymiaru składek społecznych, tym samym podlega on wliczeniu do podstawy wymiaru składek na Fundusz Pracy. Ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wlicza się do podstawy wymiaru składek również wtedy, gdy został on wypłacony, bądź pozostawiony do dyspozycji pracownika po rozwiązaniu z nim umowy o pracę. O tym, czy wypłata stanowi przychód ze stosunku pracy, nie decyduje faktyczne pozostawanie pracownika w zatrudnieniu w momencie dokonania przez pracodawcę wypłaty. Istotne, zdaniem ZUS, jest to, czy przychód ten został osiągnięty przez daną osobę z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

/odpowiedź na odwołanie - k. 7 - 7 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik płatnika poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:01:02 - 00:02:01 - płyta
- k. 19/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. W. była zatrudniona u płatnika składek (...) G. K. w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 marca 2013 roku w pełnym wymiarze czasu pracy.

/okoliczności bezsporne/

Stosunek pracy ustał z dniem 31 marca 2013 roku. E. W. nabyła prawo do ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 3 miesiące pracy w 2013 roku.

/okoliczności bezsporne/

Ekwiwalent został jej wypłacony w wysokości 724,14 zł brutto w kwietniu 2013 roku. Poza ekwiwalentem za urlop inne świadczenia ze stosunku pracy nie zostały wypłacone w tym okresie rozliczeniowym E. W..

/okoliczności bezsporne, a nadto: szczegółowa lista płac - k. 27 załączonych akt ZUS/

Płatnik składek ustalił kwotę należnych składek na Fundusz Pracy za kwiecień 2013 roku w wysokości 126,67 zł, nie uwzględniając świadczenia wypłaconego E. W. w tym miesiącu.

/okoliczności bezsporne, a nadto: szczegółowa lista płac - k. 27 załączonych akt ZUS/

Tak ustalony stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Szczegółowych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w tym w aktach ZUS.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 645) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym.

Jak stanowi art. 18 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 9 - 10 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Zgodnie z zawartą w powołanym wyżej art. 4 pkt 9 definicją legalną przychodem są przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych

z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy oraz przychody z działalności wykonywanej osobiście przez osoby należące do składu rad nadzorczych, niezależnie od sposobu ich powoływania;

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 2032) w art. 12 ust. 1 stanowi, że za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Ekwiwalent za urlop wypoczynkowy z pewnością stanowi przychód w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zauważyć należy jednak, że art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprost określa dolną granicę przychodów podlegających składce na Fundusz Pracy. Oznacza to, że składki na Fundusz Pracy nie są opłacane od przychodów w każdej wysokości. Od przychodu niższego niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, nie będą zatem odprowadzane składki na Fundusz Pracy. Uzyskanie przez pracownika w danym miesiącu świadczenia niższego niż minimalne skutkuje brakiem obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest, że poza ekwiwalentem za urlop wypoczynkowy, E. W. nie zostały wypłacone inne świadczenia ze stosunku pracy w kwietniu 2013 roku. Ekwiwalent został wypłacony w wysokości 724,14 zł brutto. Zgodnie z treścią rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 roku (Dz.U. 2012 poz. 1026) wynosiło ono wówczas 1.600 zł. Oczywiście jest zatem, że przychód E. W. ze stosunku pracy w kwietniu 2013 roku nie przekroczył wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, co oznacza, że płatnik składek prawidłowo obliczył i opłacił składkę na Fundusz Pracy za kwiecień 2013 roku w wysokości 126,67 zł, nie uwzględniając świadczenia pieniężnego wypłaconego E. W..

Mając powyższe na uwadze, na podstawie (...) § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, stwierdzając, że dla płatnika składek (...) G. K. kwota należnych składek na Fundusz Pracy za kwiecień 2013 roku wynosi 126,67 zł.

Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800). Z uwagi na datę wniesienia odwołania, rozstrzygnięcie o kosztach nie uwzględnia jeszcze zmiany powołanego § 9 ust. 2, wprowadzonej Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016, poz. 1668), która weszła w życie dopiero z dniem 27 października 2016 roku. Zgodnie z § 2 Rozporządzenia zmieniającego do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem jego wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Sąd zasądził zatem od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz G. K. kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta ZUS.

11 stycznia 2017 roku

M.U.